

облітеруючого ендартеріїту, неспецифічного аорто-артеріїту, пато- і морфогенез уражень вінцевих артерій (коронаритів) у молодому віці. Етапним підсумком досліджень стала монографія «Васкуліти і ангіопатії», а також збірник матеріалів симпозіуму «Васкуліти, ангіопатії, ангиодисплазії», виданий за редакцією Д.Д. Зербіно.

Четвертий напрям наукових зацікавлень Дмитра Денисовича — екологічна патологія людини. Йому першим вдалося встановити етіологію ряду васкулітів, у генезі яких мають значення ксенобіотики (чужорідні мікроелементи): неспецифічного аорто-артеріїту, системного артеріїту, коронаритів. За допомогою нових підходів учений показав роль важких металів в ураженні судинної системи. Д.Д. Зербіно запропонував номенклатуру екологічної патології. За результатами досліджень антропогенних екологічних ситуацій і гострих захворювань, спричинених забрудненням довкілля, видано монографії «Антропогенные экологические

катастрофы», «Чернівецька хімічна хвороба: нове екологічне захворювання?» (співавтор А.М. Сердюк), «Екологічні катастрофи у світі та в Україні» (співавтор М.Р. Гжегоцький).

Дмитро Денисович видав цикл статей і дві монографії з проблем наукової творчості, зокрема «Научная школа как феномен» і «Наукова школа: лідер і учні».

Під керівництвом ученого підготовлено та захищено 71 дисертацію, з них 16 — докторських.

Д.Д. Зербіно — академік Академії медичних наук та Української екологічної академії наук, член міжнародної Академії патології (США), директор Інституту клінічної патології Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького, Заслужений діяч науки України.

Наукова громадськість, колеги та учні вітають Дмитра Денисовича зі славним ювілеєм, бажають йому здоров'я, творчого довголіття, нових ідей і відкриттів.

70-річчя члена-кореспондента НАН України С.Г. ТАРАНОВА

17 березня виповнилося сімдесят років знаному вченому в галузі електричних і магнітних вимірювань та моделювання в електроенергетиці члену-кореспонденту НАН України Сергію Глібовичу Таранову.

У 1959 році С. Таранов закінчив електротехнічний факультет Київського політехнічного інституту. Відтоді працює в Інституті електродинаміки НАН України, де здолав усі щаблі наукового зростання — від аспіранта до завідувача відділу.

Дослідження вченого присвячені створенню теорії засобів вимірювань параметрів і характеристик швидкоплинних процесів на моделях електроенергетичних об'єктів, розробці імітаційної моделі електричних мереж для метрологічних установок — імітаторів процесів в електричних мережах, аналізу динаміки/стійкості, якості електричних ланцюгів з нелінійними, неавтономними керуваннями чотиріполюсниками.

Сергій Глібович розробив новий метод аналізу перехідних процесів для класу об'єктів,

описуваних нелінійними диференціальними рівняннями з перемінними коефіцієнтами, що можуть бути виражені розривними функціями. Запропонований метод ефективний у дослідженні стійкості і якості пошукових та безпошукових самонастроюваних систем. Учений також розробляє нові методи вивчення властивостей висококоерцитивних магнітних матеріалів на основі рідкісноземельних елементів.

Стиль наукової роботи С.Г. Таранова вирізняється системним підходом і практичною завершеністю досліджень. Свого часу він налагодив тісні творчі контакти із численними науковими організаціями і промисловими підприємствами міністерств оборони, енергетики, суднобудівної промисловості, зв'язку, Держстандарту колишнього СРСР. Усі розробки, виконані під керівництвом Сергія Глібовича (а це понад 20 найменувань), упроваджені у серійне виробництво на семи приладобудівних заводах країни.

Новизна й оригінальність технічних рішень С.Г. Таранова захищена 172 авторськими свідоцтвами і 22 закордонними патентами. Його перу належать 424 наукові праці, зокрема 12 монографій, дві з яких видані англійською і польською мовами, 220 статей і доповідей, три науково-методичних посібники. Характерними рисами Сергія Глібовича як дослідника є логічна стрункість і методична послідовність концепцій, високий теоретичний рівень розробок, їх практична спрямованість.

С.Г. Таранов неодноразово представляв колишній Радянський Союз, а нині Україну на всесвітніх конгресах, нарадах, конференціях, симпозіумах, входив до складу Міжнародної електротехнічної комісії, керував радянською частиною робочої групи «Електро-

фізика й електротехніка». У 1986 р. на XI Всесвітньому конгресі ІМЕКО у США він був обраний ученим секретарем технічної ради ТК-4 ІМЕКО.

Сергій Глібович створив наукову школу з інформаційно-вимірювальної техніки і моделювання в енергетиці. З-поміж його учнів — 4 доктори і 23 кандидати технічних наук, представники різних республік колишнього Радянського Союзу.

Учений веде активну науково-громадську роботу. Так, упродовж багатьох років він обіймав керівні посади у президії міського правління НТТ Приладпрому, був членом президії Республіканської ради ВРВР, очолював Об'єднану раду ВРВР Академії наук і Мінвузу України, був головою науково-методичної комісії регіональної комплексної програми «Автоматизація» Північно-Західного наукового центру, входив до складу чотирьох спеціалізованих рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій.

Нині Сергій Глібович — член редколегії кількох часописів, один із керівників семінарів з комплексної проблеми «Наукові основи електроенергетики», заступник голови спеціалізованої ради з присудження наукових ступенів. Упродовж 1995—1997 років С.Г. Таранов був заступником голови експертної ради ВАК України за фахом «Вимірювальна техніка».

За вагомі наукові здобутки вчений удостоєний Державної премії України в галузі науки і техніки, звання «Заслужений винахідник України» та академічної премії ім. С.О. Лебедева.

Наукова громадськість, колеги та учні вітають Сергія Глібовича з ювілеєм, зичать гарного здоров'я, нових злетів у науковому пошуку на благо нашої Вітчизни.